

I l'esquirol va deixar de saltar

Fins ara, un esquirol podia anar de cap a cap del País Valencià i de les illes Balears passant per tot de municipis en poder del PP, però des del 13 de juny, un cop s'han constituït els nous consistoris locals, allò forma part de la història. De les 120 poblacions de més de 10.000 habitants, els populars en governen 19.

Reportatge de Víctor Maceda

La Nucia i Teulada al sud, Benaguasil al centre, i Nules al nord. Aquestes són les majories absolutes més destacables que conserva el Partit Popular al País Valencià després de la *débauche* electoral que va patir el 24 de maig. Municipis de dimensions modestes, entre els 10.000 i els 20.000 habitants, a partir dels quals fins i tot costa de creure que es pugua edificar cap *reconquesta*. El sotrac ha sigut brutal.

De la seua banda, els dos principals feus que conserva el PP balear són Santa Eulària des Riu, a Eivissa, i Santanyí, a Mallorca. El primer, de 36.000 habitants, i el segon, de poc més d'11.000. Un altre bany de realitat que costarà de pair, perquè fins ara, com en el cas valencià, els populars governaven les grans ciutats –València, Palma, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Torrevella, Torrent i Gandia– i moltes altres de grandària mitjana i mitjana-gran –com ara Paterna, Sant Vicent del Raspeig, Elda, Vila-real, Calvià, Eivissa, Alzira, Dénia, Manacor, Borriana, Petrer, la Vila Joiosa, la Vall d'Uixó, Santa Pola, Aldaia, Manises, Ciutadella, Xàtiva, Maó, Xirivella, Vinaròs, Marratxí, Algemesí, Catarroja, Inca, Benicarló, Lluçmajor, Sant Josep de Sa Talaia, Novelda, Almassora, Sant Antoni de Portmany, Onda i Paiporta, Lliria, Sant Joan d'Alacant, la Po-

bla de Vallbona, Altea, Cullera, Montcada o Bétera– que ara han passat a mans progressistes.

El gràfic que acompanya aquest reportatge [pàgines 31-35] mostra el canvi de tendència que s'ha produït de cap a cap de les comarques valencianes i de les illes Balears. El blau que imperava durant el mandat iniciat el 2011 s'ha tenyit de roig, taronja, verd i violeta. Fins i tot Ciutadans s'ha sumat a la festa a segons quins municipis valencians, motiu pel qual nou dels seus regidors han estat expulsats del partit. La formació d'Albert Rivera no valida cap pacte que comporte l'assumpció de funcions executives per part dels representants de Compromís, una coalició que homologuen a ERC, el BNG o Bildu.

La primera columna del gràfic en qüestió recull la composició del govern local eixint –en alguns casos, després que durant el mandat anterior es duiguera a terme alguna moció de censura–, mentre que la segona informa dels vots favorables a l'alcalde de torn que hi ha hagut en cada cas. Val a dir que això no implica governs en coalició, sinó simplement això, un suport puntual per accedir al govern municipal. Els possibles pactes es concreten aquests dies: en segons quines poblacions, l'entesa ja és un fet –València, Palma, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Eivissa,

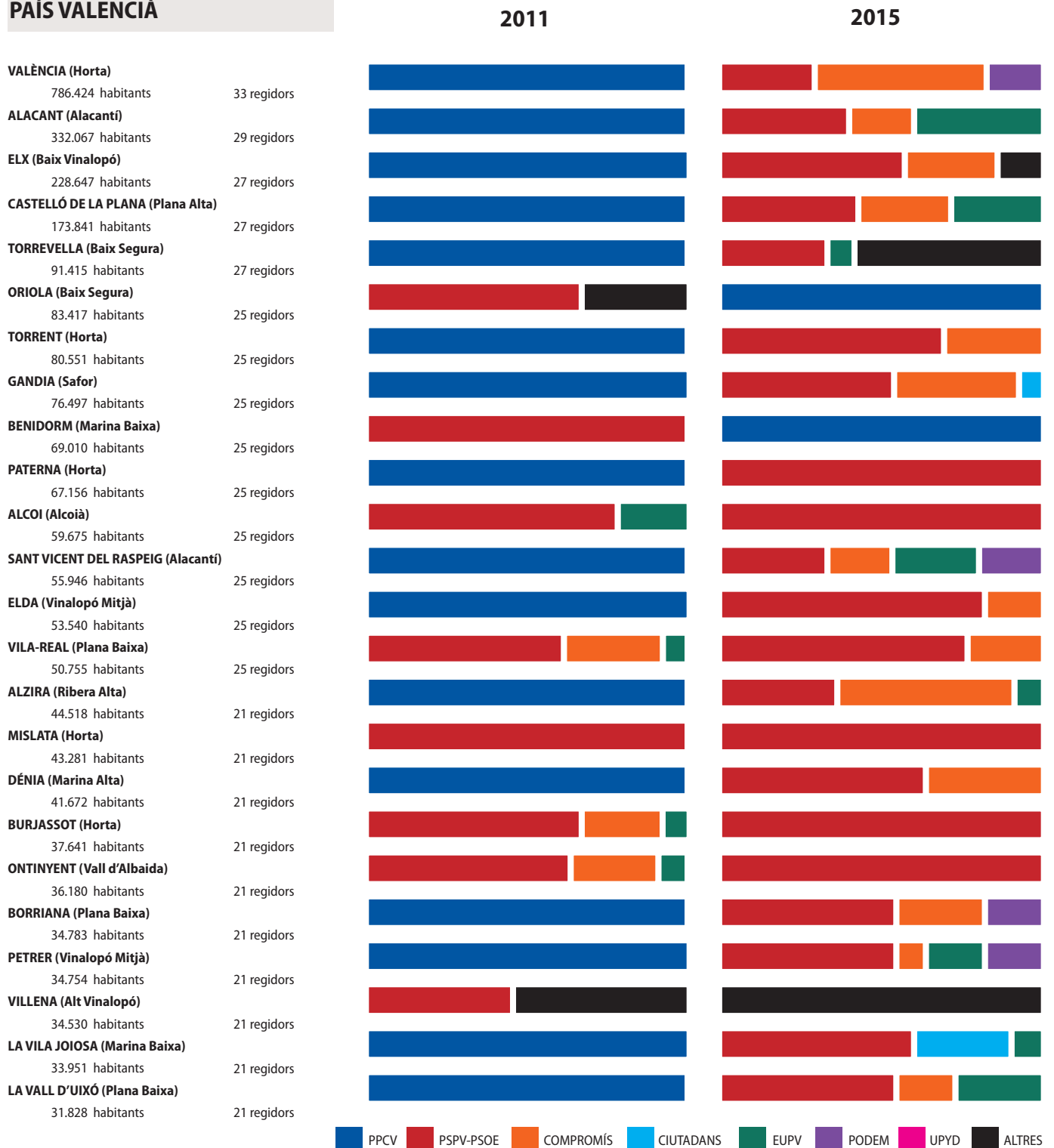
Inca o Ciutadella, per exemple–, en unes altres s'ha descartat per complet –Torrent, Paterna, Alcoi i Burjassot tenen alcaldes socialistes en minoria, igual com passa a Manacor, en aquest cas amb un primer edil de Més– i en moltes altres encara caldrà concretar-ho.

Curiosament, els dos principals llocs on hi haurà alcalde del PP són Oriola i Benidorm, els dos principals ajuntaments del País Valencià i les Balears que fins ara governava l'esquerra. Ho feia en minoria, però, tal com ara hi governarà el PP, que a Oriola només té 11 regidors, i a Benidorm, 8, per bé que tots dos hemicicles consten de 25 representants.

Una inestabilitat que, de fet, ja li ha costat els consistoris de Torrevella, Gandia i Santa Pola, que confiava mantenir gràcies als pactes però que finalment han caigut del costat de l'esquerra, en els dos últims casos gràcies al vot favorable dels regidors de Ciutadans.

El panorama, per als populars, és absolutament dramàtic. Ha perdut nuclis de poder que tenia consolidats de dalt a baix de la geografia valenciana. Al Baix Maestrat, es queda sense Vinaròs –l'alcaldia més important en mans d'una candidatura integrada per Podem– ni Benicarló. A la Plana, a més de Castelló, perd Borriana, Onda, Almassora i la Vall

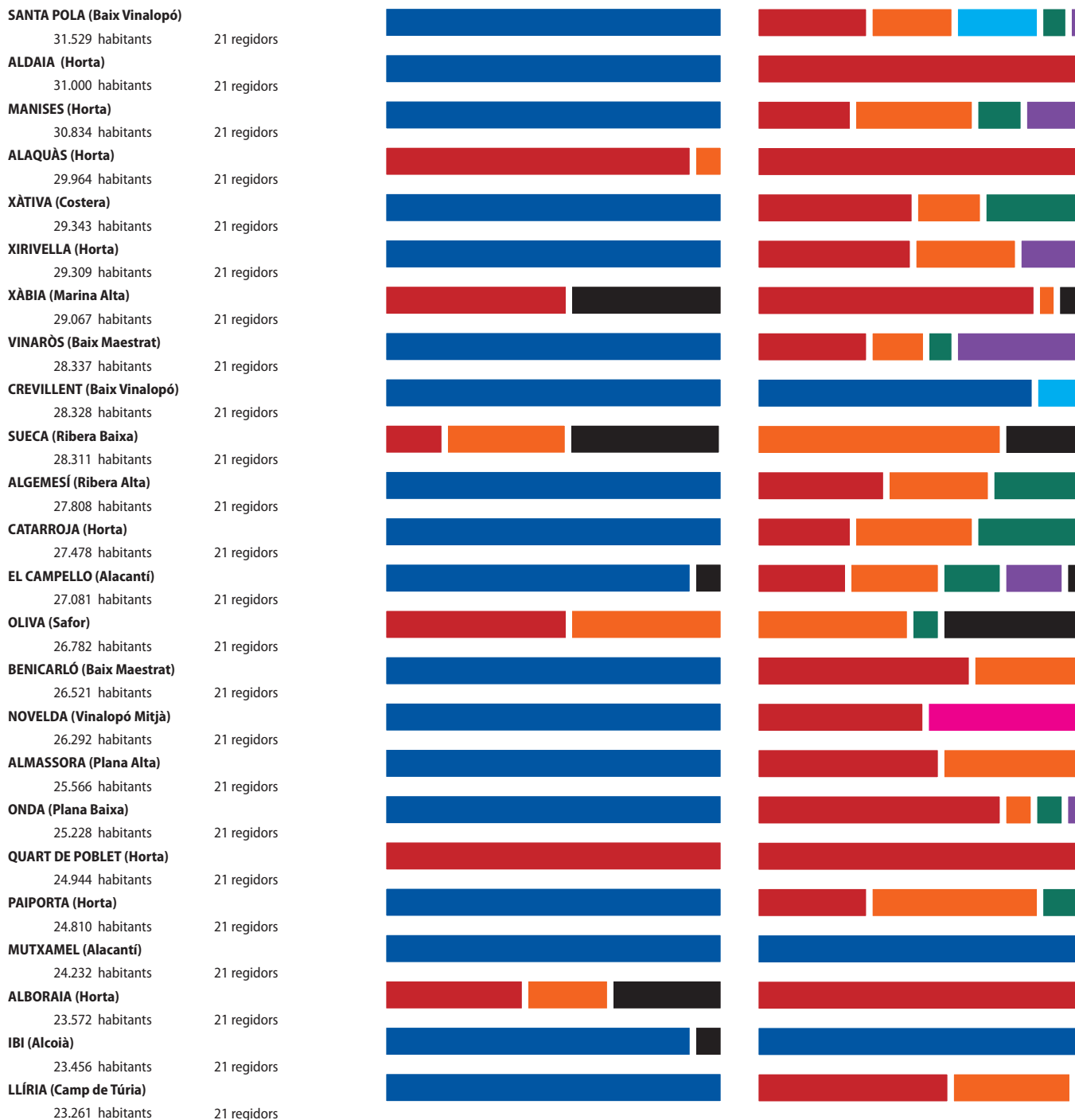
PAÍS VALENCIÀ

d'Uixó. Al Camp de Morvedre, es queda sense Sagunt, i al Camp de Túria, sense Lliria, Bétera, la Pobla de Vallbona ni Riba-roja. El cinturó roig de València, que el PP havia tenyit de blau, ha tornat a capgirar-se per complet: de la quarantena de

localitats que en formen part, el PP passa de governar-ne 31 a únicament quatre, les més importants de les quals Alfafar i Massanassa, tot just allà on ha quedat ubicat el cobejat primer magatzem d'Ikea al País Valencià.

A la Ribera, la destrossa ha estat idèntica, perquè el PP es queda sense Alzira, Algemés, Carcaixent, Cullera i Carlet, i a la Safor, la pèrdua de Gandia ho enfosqueix tot. Cap a l'interior, més adéus a l'alcaldia: des de Xàtiva i Canals (a la Costera) fins a →

→ Elda, Petrer i Novelda (al Vinalopó Mitjà), i cap al sud, a la Marina Alta, hi ha canvi de color a un ajuntament tan important com el de Dénia. A la Marina Baixa, els pactes també han permès l'accés de Compromís a l'alcaldia d'Altea i del PSPV-PSOE a la de la Vila Joiosa.

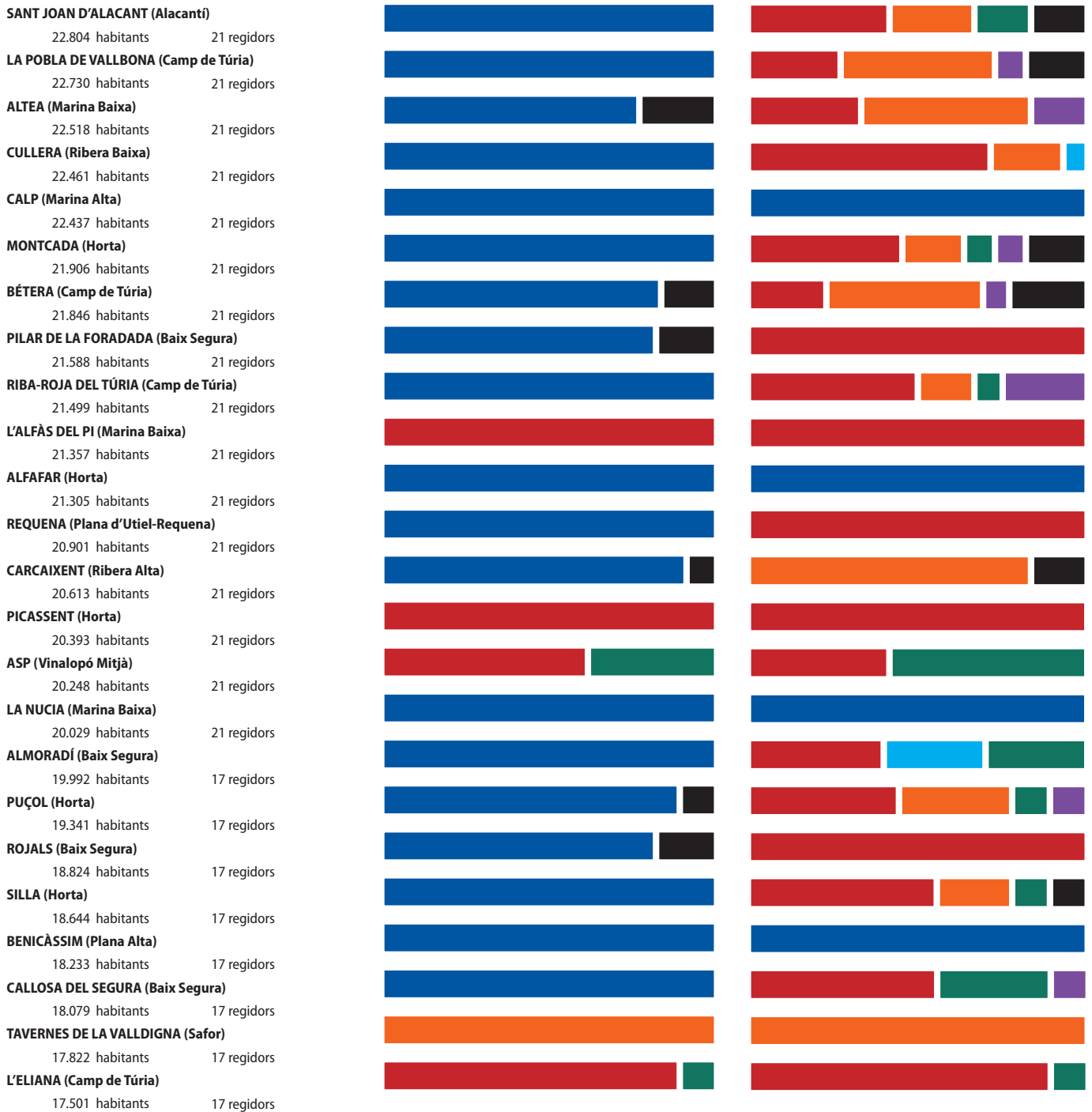
Pel que fa a l'Alacantí, no sols la capital ha virat en aquestes eleccions. El

canvi s'ha estès a Sant Vicent del Raspeig, Sant Joan d'Alacant i el Campello. De la conurbació alacantina, el PP tan sols conserva Mutxamel, i en minoria, gràcies a la manca d'acord de la resta de formacions.

Un escenari semblant al del Baix Vinalopó, on els pactes sí que han possibilitat el desplaçament del PP a Elx i Santa Pola, però, en canvi, han donat continuï-

tat a l'alcaldia popular –gairebé etern– de Crevillent, César Augusto Asencio.

Al Baix Segura, a més de Torrevella –on, *in extremis*, es va poder arribar a un acord a cinc bandes que ha posat fi a 27 anys de governs successius del PP, amb l'accés de l'ecologista José Manuel Dolón a l'alcaldia–, l'esquerra obté places tan importants com Guardamar del Segura,

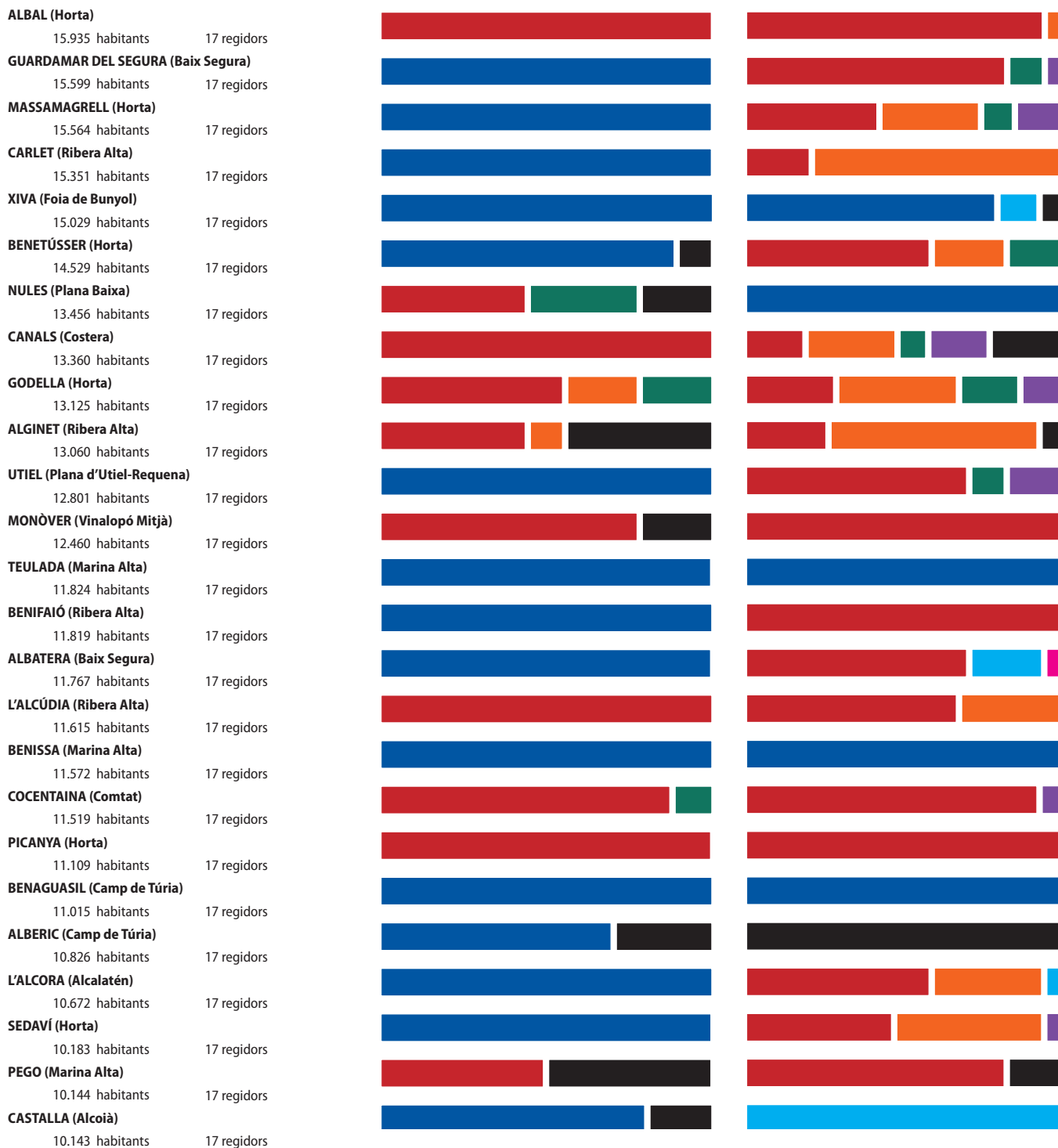

Almoradí, Callosa del Segura, Albaterra o el Pilar. En aquests quatre municipis hi haurà un alcalde socialista, i és precisament aquesta comarca, la més meridional de totes, on els resultats de Compromís han estat més fluïxos. Els 30.000 vots que el PSPV-PSOE li ha tret a la coalició són més de la meitat dels 50.000 amb què l'ha avantatjat al conjunt del país.

A les Illes, l'èxit de l'esquerra a Palma és molt simptomàtic, però encara ho és més que haja pogut fer-se amb ajuntaments que li eren molt adversos, com ara els d'Inca o Lluçmajor, i també en un altre que va governar ara fa quatre legislatures però que darrerament se li mostrava esquiu: el de Calvià. El manteniment de Formentera i l'avançament de posicions a

Menorca tampoc no és menor: a l'illa més oriental, el PP s'ha hagut de conformar amb les batllies d'Alaior i es Castell.

El paper del Partit de les Illes (PI) ha estat ambivalent: a Mallorca, en alguns casos ha optat per donar suport al PP - Santa Margalida i Andratx-, però sobretot ha privilegiat els acords amb l'esquerra -a Sa Pobla, Felanitx, Lluçmajor-, i a Eivissa, →

→ ha impulsat un govern de coalició amb els socialistes a Sant Antoni de Portmany.

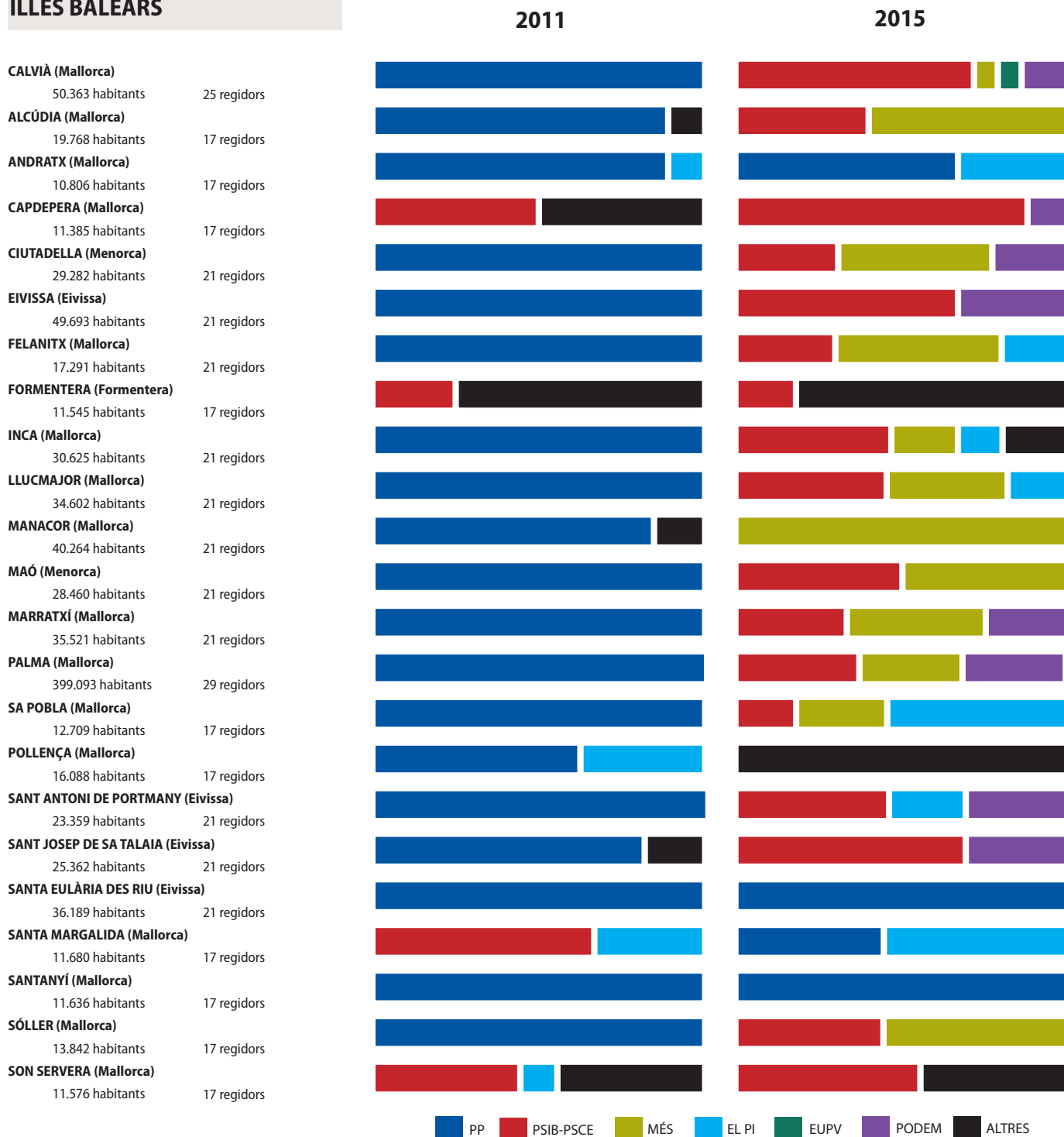
Les eleccions deixen sorpreses com l'alcalde de Més a Manacor, o els de Compromís a Sagunt, Alzira, Manises, Carcaixent, Carlet, Catarroja o Paiporta.

Un reguitzell d'alcaldies que el valencianisme difícilment hauria somiat que aconseguiria ara fa una dècada però que són una realitat fefaent.

També ho són els molts socialistes valencians joves que en aquests comicis

s'han erigit com a nous alcaldes o que han consolidat el seu bon resultat d'ara fa quatre anys. En aquest sentit, els noms de Jorge Rodríguez (Ontinyent), Carlos Fernández Bielsa (Mislata), José Benlloch (Vila-real), José Chulvi (Xàbia), Antoni

ILLES BALEARS

Francés (Alcoi) o Jordi Mayor (Cullera) figuren entre els valors de futur de la formació. Tant Roger Cerdà (Xàtiva) com les noves alcaldesses de Gandia -Diana Morant- i Algemesí -Marta Trenzano-, se'ls poden sumar ben aviat, si és que són

capaços d'afermar el poder local. La seua feblesa dins del pacte de govern local els ho posa bastant més complicat.

La jove i novíssima alcaldessa de la Vall d'Uixó -la també socialista Tania Baños, de 24 anys- i l'alcalde de Tavernes

de la Vall digne -el també jove Jordi Juan, que, a més, ara s'estrena com a diputat a les Corts- són dues sorpreses més que ens deixen unes eleccions que es poden considerar històriques. El daltabaix ha estat antològic.